

BUDAŐRS, ERDŐ, 1930.

Itt folyhatott az ütközet,
A nagy harc kis, külön csatája:
Egymásra fogta fegyverét
A Fátum magyar katonája.

Királyok és hadak felett
Nyargalt az őszi ciklon árja...
Erdőn az üres fedezék
Tátong: testvérharc barrikádja.

Néha futó vad veszi útját
Erre, s akkor rejti magánya...
De vérnyom itt már nem sötétlik,
Kilenc ős lombja pergett rája.

S vihar jön újra: őszi ciklon
Derült vasárnap délutánra,
De ez nem oly itéletes,
Mert ezt csak az Isten csinálja.

Vihar jön újra, őszi ciklon,
Égen komorlik baljós árnya, —
Tört ágak zápora csapódik
Kirándulók lábanyomába.

S megbújnak rengő föld alatt,
Megváltó napsugárra várva,
Királyok és idők felett:
A költő meg a kisleánya.

Reményik Sándor.

FORRADALMAK.

Tormay Cecílenek.

A tömör-kék Ūrben örökös a Törvény:
erő a pályáján ingatallan megy.
Csak az ember lázad szelekótya földjén —
kénköves szavakkal forradalmat vet.

Csörömpölő sorján forradalmi láncnak
mindig csak a vér foly s elbukik a Cél.
Vad feketé bálján durva haláltáncnak
ember az emberhez mily sokára ér!...

Mennyire nem látja egyellenegy útját,
amit Isten Fia megmutatott már.
Szavai a szelek száz irányát futják
s törpe lelke mindig új csodákra vár.

Jézus — az egy tiszta Forradalom — állja
idők pusztulását, hulló céljait.
Jézus a szeretet diadalát várja,
mely kétezer éve oly korai itt!...

Nagy Emma.